

VERTROUWEN IN VERGEVING

Soms kan het besef van schuld, schaamte en falen ons innerlijk zo gevangen houden, dat we niet geloven in verandering. In aanvaardende liefde die ons in de ruimte en vrijheid zet. Misschien weten we verstandelijk alle antwoorden, maar is het gevoelsmatig heel anders en raakt het ons ten diepste niet dat Christus voor onze schuld gestorven is. We belijden het wel maar beleven het niet. We staan er emotioneel buiten.

Het is waardevol dat de Bijbel mensen beschrijft die door allerlei situaties en gevoelens zijn heengegaan. Zo kende Paulus wroeging en pijn wanneer hij dacht aan zijn geestelijke blindheid, aan zijn verraad en falen. Hij was immers een felle tegenstander van christenen geweest, had het werk van Jezus proberen te ondermijnen, mensen gevangen laten nemen, gezinnen uiteen gerukt en veel onheil aangericht. Hij noemt zich dan ook: *'... de minste van de apostelen, die niet waard ben een apostel genoemd te worden, omdat ik de gemeente van God vervolgd heb,'* (1 Korinthe 15:9). Maar als hij dan in aanraking komt met Christus en diep onder de indruk raakt van Zijn dood en opstanding, durft hij te zeggen: *'Maar door de genade van God ben ik wat ik ben...'* Zijn identiteit, zijn bestaan en toekomst ligt voortaan besloten in dat geheim: genade. Vergeving die hem gratis wordt aangeboden en waarvoor hij door de knieën is gegaan. Hij kwam tot de erkenning dat dit de enige uitweg was en is. Dat dankzij Jezus veroordeling wordt weggenomen.

Geen afwijzing

Paulus ontdekte dat God hem niet afwees, maar oprecht uitzag naar zijn bekering, naar de bereidheid om licht te ontvangen en door Jezus op een ander spoor gezet te worden. Paulus benadrukt dan ook regelmatig in zijn brieven dat er in Jezus vrijspraak is en dat we ervoor moeten waken om onszelf toch te veroordelen. Hij schrijft in Romeinen 8:31-32: *'Wat zullen wij dan over deze dingen zeggen? Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken?'* Hij gaat verder met te zeggen dat het *'...God is het Die rechtvaardigt, (33).'* en dat Jezus voor ons pleit. Paulus jubelt het uit in vers 35 *'Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?'* waarna hij zelf het antwoord geeft: niets!

Danken

Danken is een expressie van vertrouwen. Wanneer we willen leren leven uit groeiend vertrouwen, tonen we dat door God hiervoor te gaan danken. Het is een oefening die ruimte maakt door meer beleving, voor de ontplooiing van het besef dat we mogen leren denken, voelen en leven als een kind van God. Zo kunnen we Hem heel bewust gaan danken voor de belofte van Zijn vergeving en voor de gave van Zijn Geest die ons als een leidsman nabij wil zijn. Ook in leren leven als kind van God.

Te midden van vragen

Ook wanneer we met vragen worstelen, is het belangrijk om God in vertrouwen te danken voor Zijn nabijheid, voor Zijn belofte van bescherming en leiding. Door ons te richten op Hem en Zijn beloften,

voorkomen we dat we verstrikt raken in de vragen en onzekerheden. Om die reden roept de Bijbel vaak op tot 'gedenken', tot een bewust stilstaan bij Gods trouw in het verleden, trouw die zich ook uitstrekt naar het hier en nu.

Drs. Nico van Velzen vergeleek dankbaarheid eens met ruitenwissers. Citaat: 'Iedereen weet hoe belangrijk in de winter een ruitenwischer is. Als de boel bevroren is en de wisser werkt niet, wordt de voorruit in de kortste keren smerig vies en ondoorzichtig. Verder rijden zou levensgevaarlijk zijn. Pas als de wisser weer goed functioneert, kun je de reis voortzetten. Zo is het nu ook in het geestelijk leven. Dankbaarheid maakt het venster van onze ziel schoon. Waar de echte dankbaarheid ontbreekt, gaat het uitzicht verloren en raken we het spoor bijster.'

Geloofsoefening

Leren danken... dit is niet altijd makkelijk. Vooral niet als we te maken hebben met zaken die niet goed zijn. Danken heeft dan meer te maken met de belijdenis dat God in dat alles niet afwezig is en dat het Hem niet uit de hand loopt. Dat Hij dwars door alles heen ons wil beschermen. Het volgende voorbeeldgebed kan hierbij een hulpmiddel zijn om het ook vandaag concreet te leren toepassen:

Here God, dank U wel voor Uw trouw en volhardende liefde. Dat U mij niet opgeeft, maar blijft tegemoetkomen. Dat U op de hoogte bent van pijnlijke herinneringen en situaties, die mij onderuit dreigen te halen. Dank U dat U mij in het zoeken van mogelijke wegen mij niet afwijst, maar juist de juiste weg wil tonen. Het geeft me de moed om U eerlijk in mijn denken, emoties en keuzen te betrekken. Wilt U er de leiding over nemen. Dank U wel dat Uw Zoon ook mens is geweest en mij dus begrijpt. Dat Hij bereid was de weg naar U open te breken en daarmee naar de toekomst. Ik wil mijn levenssituatie in Uw handen leggen en uitzien naar oplossingen die U kunt geven. Als expressie van vertrouwen wil ik U danken om wie U bent en voor wat U gaat doen. Amen.

Bijbelleessuggestie:

Filippenzen 4: 6-14

Om over na te denken / gespreksvraag:

Welke betekenis heeft dankbaarheid in mijn leven? Ken ik de kracht ervan?

Tekst: Marleen Ramaker © 2006 St. Bijbel, Media & Samenleving
